

RUHUN GAYESİ

Kâinat sarayı ve içindeki her şey, ruhun âli gayesine erişmesinin yolları, vesileleri, vasıtalarıdır.

Hakîm-i Mutlak, ruhu, “**ibadet, tespih, zikir gibi ulvi vazifeleri**” yerine getirebilmesi için, hassas bir mizan ve cami bir ayna olarak yaratmıştır. Her biri nihayet derecede güzel olan isimlerini, bu âlemde tecelli ettirmekle birlikte, insanı da o nihayetsiz **cemâl, celâl ve kemaline** karşı takdir ve ta’zim ile hamd ve şükür ile mukabele edecek bir mahiyette yaratmıştır.

O **Rahîm-i Kerim**, insanı nihayetsiz bir şefkat ve keremle beslemekle, insan ruhunun önüne azim bir hamd ve şükür levhası koymuştur.

Yine O Kadir-i Zülcelâl, insan ruhunun nazarına, bedendeki bir hücrenin tedbirinden tâ arz ve semavatın tanzimine kadar geniş bir tefekkür levhası koymuş, onu takdir, tahsin ve tekbire davet etmiştir.

İnsan ruhu, bu hakikatleri idrak edip kavramak ve bunlara ayine ve mazhar olmak üzere pek çok âlet ve hissiyatla, sıfat ve ahval ile donatılmıştır.